

ПЕТРИКІВСЬКИЙ РОЗПИС - УКРАЇНСЬКЕ ДЕКОРАТИВНО-ОРНАМЕНТАЛЬНЕ МАЛЯРСТВО

Білецька К.С

Науковий керівник – Швець Л.М., канд. архіт., доцент

Яскравою сторінкою увійшов декоративний розпис в історію культури українського народу.

Ажурний, графічно чіткий орнамент, який в минулому розвивався як настінний розпис і декор побутових предметів, сьогодні широко використовується в художній промисловості, книжковій графіці, оформленні тощо. Чарівний петриківський квітка розцвіла на чудовому порцеляновому блюді, загадковим візерунком ліг на шовкову тканину, коштовним самоцвітом засяяв на лакованій поверхні сувенірної шка-тулки.

Своєрідний орнамент Петриківки мав давні традиції, свій пластичну мову, техніку і свій арсенал художніх образів. З покоління в покоління передавалися традиції розпису, самотнього, переважно рослинного орнаменту, який згодом все більш удосконалювався. Сам же орнамент бере початок від стародавньої традиційної орнаментики, яка широко застосовувалася в побуті запорожців, прикрашаючи житла, начинку і зброю.

Петриківський орнамент сучасності, перш за все, характеризується переважно як рослинний, квітковий. Заснований він на ретельному вивченні форм реальної флори місцевості і створення на основі цих реалій неіснуючих в природі, фантастичних квітів.

Основними сюжетами традиційної композиції петриківського розпису є: "букет", "фриз", "гілочка", декоративне панно, яке часто нагадує мануфактурні килими приблизно ХІХ століття. Види цих композицій часто використовують в будівництві, коли наносять настінний розпис, як компонент архітектурного декору інтер'єрів.

Кольорове рішення Петриківського розпису досить різноманітно, і тому завжди радує око. І все ж традиційним кольірним поєднанням є зелень листя і червоні відтінки кольорів, а допоміжні фарби - це жовта, бордова і помаранчева. Щоб композиція виглядала закінченою, в петриківського розпису використовують так зване «петушінкі», тобто з'єднання, як окремих мазків в кольорах і листках, так і окремих елементів між собою.

Цей унікальний український орнамент активно вживають в архітектурі і дизайні. Якщо колись петриківський розпис можна було побачити тільки на стінах сільського будинку або на печі, то сьогодні вона стала незвичайною прикрасою в інтер'єрі сучасних квартир, кафе

і ресторанів. Якщо уважно розглянути петриківський розпис, то помітите, що в ній немає ніяких нашарувань і палітурок. Жодна квітка або листочок не затуляє один одного - вони розташовані поруч. Барвіста петриківський розпис не знає змішування кольорів, і це надає малюнкам делікатність і вишуканість.

Вишукана і неповторна, петриківський розпис - відмінний привід для гордості українців. Ще б пак, адже в основі її барвистих візерунків лежить безмежна любов до рідного краю. Магія петриківського. Різноманітність кольорів, листочків, ягід петриківського розпису захоплює, змушує розглядати шедеври народного малярства годинами. Не дивно, що в 2013 році унікальне мистецтво внесли до Списку нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО.

ДОСЛІДЖЕННЯ КОВОРКІНГ-КОЛІВІНГ КОМПЛЕКСІВ

Мищенко А.Р.

Науковий керівник – Швець Л.М., канд. архіт., доцент

Поява колівінгу та коворкінгу як функціонального типу була обумовлена економічними та соціальними передумовами та являють собою об'єднання в одному комплексі будівель – житла, роботи та об'єктів обслуговування.

Бережною К. С. у 2018 році було проведено масштабне дослідження на тему «*Коворкінг як напрям соціокультурної діяльності публічних бібліотек України*». Там вона написала про те, що переорієнтація виробництва в більш інтелектуальний та креативний сектор призвели до трансформації класичної схеми міста. Тепер життя робота та відпочинок концентруються у креативних Хабах, Техно-парках, ІТ-кластерах. Тому поява такої містобудівної одиниці, як в коворкінг-колівінг комплекс, є закономірною та вельми актуальною для подальшого переосмислення та вивчення.

Артюхін Я.Н. у своєму дослідженні «Коворкінг як приклад акмеологічного середовища» зазначив, що в широкому сенсі коворкінг (від англ. *coworking* - співпраця) – це не просто приміщення, цілісна система організації роботи людей різної зайнятості у спільному просторі. У більш вузькому сенсі коворкінг – це колективний офіс (*coworking space*). Коворкінгу характерна гнучка організація неформального робочого простору зі своїм мікрокліматом. Тобто соціальна модель коворкінгу більше нагадує модель міста яке формує свою власну внутрішню культуру та взаємозв'язки у спільноті користувачів (резидентів).

Прототипами сучасного колівігу (від англ. *co-living* – спільне проживання), як типу житла були дохідні будинки (призначені для